

Arrest

nr. 350 692 van 22 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 15 augustus 2021 samen met zijn moeder, zus en twee jongere broers. Zijn moeder dient op 16 augustus 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in, dat ook geldt voor de (toen nog) minderjarige kinderen waaronder verzoeker.

Op 27 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten opzichte van verzoekers moeder en de toen minderjarige kinderen. Bij arrest nr. 312 640 van 6 september 2024 oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tevens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 25 september 2024 dient verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op (...) 2023 bereikte verzoeker de leeftijd van achttien jaar.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 maart 2025 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 23 oktober 2025.

1.3. Op 19 november 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 24 november 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Somalische nationaliteit, bent u van de Abgal clan en bent u geboren op (...) 2005 in het dorp Masagaway (district Ceel Dheer, provincie Galguduud). U hebt uw land van herkomst verlaten in 2021 in het gezelschap van uw moeder N.(...) M.(...) A.(...) (O.V. (...); CGVS (...)), uw zus R.(...) A.(...) M.(...) (O.V. (...); CGVS (...)) en broers K.(...) en S.(...).

Op 16 augustus 2021 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 27 december 2023 een weigeringsbeslissing genomen. Op 1 februari 2024 diende uw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 6 september 2024 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 25 september 2024 diende u in uw eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat u tot aan uw vertrek uit Somalië samen met uw moeder, broers en zus woonde in Masagaway. Er kwamen regelmatig mannen van AS naar de koranschool in uw dorp. Toen u ouder werd, namen ze u regelmatig mee naar hun basis, waar u een lichte fysieke training kreeg. Op een dag viel u en verwondde u uw knie. Daardoor kwam uw moeder te weten wat er aan de hand was en besloot ze dat u niet meer naar de koranschool mocht, maar dat u moest thuisblijven om voor uw grootmoeder te zorgen. Uw moeder had ook reeds problemen met AS omwille van uw vader, die sinds 2016 vermist is, en AS wilde met haar trouwen. Later wilden ze ook uw zus uithuwelijken aan iemand van AS. U vreest in geval van terugkeer gedood te worden door AS.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Op 5 november 2025 maakte uw advocaat per mail opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet

worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt recent afkomstig te zijn uit het dorp Masagaway van het district Ceel Dheer, gelegen in de provincie Galguduud.

Uit uw administratief dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 16 augustus 2021, waarvoor de beslissing nu definitief is. U haalt net als uw moeder aan dat Al Shabaab u en uw familieleden problemen bezorgde in Masagaway sinds uw vader voor hen wegluchtte in 2016, alsook dat AS uw moeder wilde dwingen met hen te trouwen (CGVS, p. 12-13). Het CGVS oordeelde in het eerste verzoek van uw moeder dat aan deze vrees geen geloof kan worden gehecht aangezien de recente herkomst van uw moeder ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd bovendien in beroep door de RvV bevestigd, waardoor deze beoordeling vast komt te staan en ook betrekking heeft op u als vergezellende minderjarige.

Bovendien haalt u persoonlijk aan dat AS u herhaaldelijk meenam naar hun basis en u daar een lichte training gaf omdat ze u wilden rekruteren (CGVS, p. 12-14). In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat de gebeurtenissen die u aanhaalt in het verlengde liggen van de feiten die uw moeder reeds aanhaalde en zich volgens uw verklaringen eveneens afspeelden in Masagaway, waarvan reeds werd geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw moeders recente verblijf in dat dorp. Aangezien u verklaart heel uw leven samen met uw moeder in Masagaway te hebben gewoond (CGVS, p. 13), kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven die zich daar zouden hebben afgespeeld.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u er tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS niet in geslaagd bent de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Masagaway te herstellen. Uw verklaringen omtrent uw voorgehouden verblijf in Masagaway blijven immers, zelfs met inachtneming van het feit dat u 16 jaar oud was op het moment dat u uw dorp beweert verlaten te hebben, oppervlakkig en niet doorleefd:

- U kan geen enkel ander dorp in de buurt noemen en kent geen grotere stad in de buurt van uw dorp (CGVS, p. 4 en 8-9).

- U weet niets over uw eigen clan, behalve dat u tot de Abgal behoort. U kent uw subclan niet, noch andere subclans onder de Abgal, noch weet u of er andere clans in jullie buurt woonden (CGVS, p. 7).

- Gevraagd om in detail uw dorp en het landschap te beschrijven, komt u niet verder dan zeggen dat de grond van rood en wit zand is, dat het weer heel goed is en dat de mensen daar landbouwers en veehouders zijn. U weet echter niet wat er zoal geteeld werd (CGVS, p. 9).

- U verantwoordt uw summiere verklaring over het leven in uw dorp door het feit dat u bijna niet buiten kwam. Het is echter weinig aannemelijk dat u als adolescent helemaal nooit uw huis verliet (CGVS, p. 7-8) behalve om naar de koranschool te gaan – waarvan u overigens niet kan zeggen vanaf welke leeftijd of hoe

lang u er ongeveer naartoe ging (CGVS, p. 5-6). Dat u wel vlot de vijf wijken in uw dorp kan noemen en plekken die zich daar bevinden zonder ze zelf ooit hebt gezien te hebben, alsook dat u de namen van waterputten kent waar u nooit geweest bent, en dat u de 4 grote wegen vanuit uw dorp en hun richting opnoemt (CGVS, p. 3 en 8-9) doet vermoeden dat deze kennis ingestudeerd is.

- Uw verklaringen over de ernstige droogte van 2017 zijn erg beperkt. U komt niet verder dan dat er voedselschaarste was en dat niemand jullie hielp. Gelet op het feit dat u in die periode ernstig ziek zou zijn geworden, verbaast het dat u niet meer doorleefd over deze periode kan vertellen. U stelt nog dat kinderen van de burens stierven, maar weet niet wie dat waren. U kent evenmin de droge en natte seizoenen in Somalië (CGVS, p. 10).

- U stelt dat het leven onder Al Shabaab in uw dorp erg hard was en dat er een groot verschil is met hoe u hier leeft. U kan deze verschillen echter niet concreet maken en stelt slechts dat ze alles controleren en dat je hun bevel moet volgen, zonder een voorbeeld van dergelijke bevelen te kunnen geven (CGVS, p. 11).

- Uw verklaring dat er geen school was in uw dorp of in de buurt (CGVS, p. 5), strookt niet met die van uw zus, die stelt dat er wel een school in het dorp was (CGVS2412115, p. 8). Dat dit een vergissing was van uw zus (zie mail advocaat dd. 5/11/2025) betreft slechts een post factum verklaring.

- Uw verklaring dat jullie op donderdag en vrijdag niet naar de koranschool gingen (CGVS, p. 5), strookt niet met die van uw zus, die stelt dat AS-mannen juist telkens op een donderdag of vrijdag naar de koranschool kwamen om leerlingen mee te nemen (CGVS2412115, p. 8).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Masagaway, in district Ceel Dheer, gelegen in de regio Galgudud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Masagaway heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Daarbij kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw problemen tegenstrijdig zijn met die van uw moeder destijds. U stelt immers dat uw moeder in Somalië al te weten kwam over de rekruteringspoging van AS, waarbij u geregeld door hen meegenomen werd om training te krijgen (CGVS, p. 6, 12 en 14). Uw moeder daarentegen ontkende dat u persoonlijk al problemen met AS had gekend. Zij verklaarde dat ze juist vermeed dat AS u meenam door te zorgen dat u niet gezien werd door AS (CGVS2118693, p. 24). Door slechts te herhalen dat u de waarheid spreekt (CGVS, p. 14) slaagt u er niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren. Ook blijken uw eigen verklaringen onderling tegenstrijdig. Waar u op de DVZ immers stelde dat uw moeder bedreigd werd naar aanleiding van het feit dat ze u op een bepaald moment verbood om nog naar de koranschool te gaan (Vragenlijst DVZ, vraag 5), stelt u op het CGVS dat er niets meer gebeurde nadat u stopte met de koranschool. Gewezen op uw eerdere verklaring, antwoordt u de bedreiging van uw moeder niet omwille van u was, maar omwille van de problemen van uw zus (CGVS, p. 13-14), waarmee u de aangekaarte tegenstrijdigheid niet uitklaart.

De opmerkingen die uw advocaat via mail overmaakte op 5/11/2025 – met name over de volledige naam van uw wijk, het feit dat u geen kinderen hebt en een kleine correctie in uw clanlijn – betreffen niet de kern van uw asielrelaas en kunnen uw beslissing niet in positieve zin beïnvloeden.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-10/2025_CG_Somalia.pdf of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation van mei 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20250526.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2025_08_EUAA_COI_Query_Response_Q24_Somalia_Major_political_security_and_humanitarian_developments.pdf,

en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg

verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 23 oktober 2025 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u daadwerkelijk altijd samen met uw moeder in Masagaway had gewoond, wat u bevestigde, waarna u uitdrukkelijk geconfronteerd werd met de vaststelling dat er geen geloof kon worden gehecht aan het recent verblijf van uw moeder daar (CGVS, p. 13). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker geeft verder aan dat er een schending is van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken toe aan zijn verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aangezien hij niet aannemelijk heeft gemaakt ten aanzien van zijn land een gegronde vrees voor vervolging te hebben, noch een reëel risico te lopen zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming.

(i) de bewijslast inzake een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker om internationale bescherming die alle relevante feiten, verklaringen en documenten moet aanbrengen voor de beoordeling van zijn verzoek. Hoewel het CGVS een samenwerkingsplicht heeft en informatie verzamelt over de algemene situatie in het land van herkomst, rust de bewijslast voor de persoonlijke omstandigheden in de eerste plaats op de verzoeker. Niettegenstaande verzoeker gewezen werd op zijn medewerkingsplicht, wordt vastgesteld dat hieraan niet werd voldaan. Er kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker over zijn verblijf in Somalië. Aangezien de feitelijke herkomst en eerdere verblijfplaatsen essentieel zijn voor de beoordeling van de vrees voor vervolging en de nood aan bescherming, wordt geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt recent afkomstig te zijn uit het dorp Masagaway, district Ceel Dheer, provincie Galguduud;

- uit het administratief dossier en de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming deels steunt op dezelfde motieven als die van zijn moeder. Net als zijn moeder verklaart verzoeker dat Al Shabaab sinds 2016 problemen veroorzaakte voor het gezin nadat zijn vader was gevlucht, en dat Al Shabaab zijn zus wilde dwingen tot een huwelijk. Het CGVS oordeelde reeds in het verzoek van de moeder dat aan deze vrees geen geloof kon worden gehecht omdat haar recente herkomst ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd bovendien bevestigd door de Raad en is definitief geworden;

- verzoeker verklaart dat Al Shabaab hem herhaaldelijk meenam naar hun basis en hem een beperkte training gaf met het oog op zijn rekrutering. Deze feiten vloeien voort uit dezelfde gebeurtenissen die reeds door zijn moeder werden aangehaald en zich volgens de verklaringen eveneens in Masagaway zouden hebben afgespeeld. Aangezien reeds werd geoordeeld dat de recente herkomst van de moeder uit Masagaway niet geloofwaardig is en verzoeker verklaart zijn hele leven samen met haar in dat dorp te

hebben gewoond, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde asielmotieven die zich daar zouden hebben voorgedaan;

(ii) volledigheidshalve wordt vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud de geloofwaardigheid van zijn recente herkomst uit Masagaway niet heeft kunnen herstellen. Zijn verklaringen over zijn verblijf blijven oppervlakkig en weinig doorleefd, zelfs rekening houdend met zijn leeftijd. Verzoeker kent geen omliggende dorpen of grotere steden en heeft slechts beperkte kennis van zijn clan, het dorp, de lokale landbouw, en belangrijke gebeurtenissen zoals de droogte van 2017. De verklaring dat hij bijna nooit buiten kwam is weinig aannemelijk en geografische kennis die hij wel geeft, lijkt ingestudeerd. Verzoeker kan verder geen concrete voorbeelden geven van het leven onder Al Shabaab. Daarnaast wordt gewezen op tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn zus met betrekking tot het bestaan van een school in het dorp en de dagen waarop Al Shabaab leerlingen kwam meenemen van de koranschool;

(iii) gezien verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit zijn beweerde regio van herkomst in Somalië, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Daarbij wordt nog opgemerkt dat verzoekers verklaringen over zijn problemen tegenstrijdig zijn met die van zijn moeder. Zijn uitleg dat de bedreiging van zijn moeder verband hield met de problemen van zijn zus en niet met hemzelf, neemt volgens het CGVS deze tegenstrijdigheid niet weg;

(iv) de opmerkingen die de advocaat per e-mail heeft overgemaakt – namelijk betreffende de volledige naam van de wijk, het feit dat de verzoeker geen kinderen heeft en een beperkte correctie in de clanlijn – hebben geen betrekking op de kern van het asielrelaas;

(v) het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en eerdere verblijfplaatsen is essentieel voor de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming. Op basis van de vastgestelde ongeloofwaardigheden besluit het CGVS dat verzoeker geen waarheidsgetrouwe verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijfplaatsen vóór zijn aankomst in België. Hierdoor blijft onduidelijk waar hij heeft verbleven, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn werkelijke regio van herkomst heeft verlaten. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.3. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië te worden gedood door Al Shabaab. Hij stelt dat Al Shabaab hem probeerde te rekruteren door hem mee te nemen naar hun basis voor training en verwijst daarnaast naar de problemen die zijn familie met Al Shabaab had sinds zijn vader voor hen wegvlochtte in 2016, alsook dat Al Shabaab zijn moeder tot een huwelijk wilde dwingen.

3.3.3.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zijn.

3.3.3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch dat hij geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich in zijn betoog tot een bijna letterlijke weergave van de verklaringen die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft afgelegd. Hij gaat daarbij niet op concrete wijze in op de motieven van de bestreden beslissing en toont niet aan dat de door het CGVS gemaakte feitelijke vaststellingen en beoordelingen onjuist of kennelijk onredelijk zouden zijn. Daardoor blijft zijn kritiek steken in een loutere herhaling van reeds afgelegde verklaringen. De motieven van de bestreden beslissing zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander licht te plaatsen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Hiermee doet hij echter geen afbreuk aan de vaststellingen en gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing, evenmin werpt zijn algemene kritiek hier een ander licht op. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij de pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing, die als hier overgenomen worden beschouwd.

Het betoog dat verweerder geen onderzoek heeft verricht van zijn verklaringen, houdt evenmin stand. Verzoeker verduidelijkt niet in welke zin het CGVS zijn verklaringen niet of onvoldoende zou hebben

onderzocht. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens de administratieve procedure meermaals de mogelijkheid heeft gekregen zijn relaas uiteen te zetten en de relevante elementen van zijn verzoek toe te lichten. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat het CGVS een onderzoek heeft verricht op basis van alle voorliggende gegevens, waaronder verzoekers verklaringen, de neergelegde stukken en de relevante landeninformatie. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat zijn verklaringen niet naar behoren in de beoordeling werden betrokken.

3.3.3.4. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en de aanvullende nota, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing maakt de commissaris-generaal volgende beoordeling:

“Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-10/2025_CG_Somalia.pdf of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation van mei 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20250526.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2025_08_EUAA_COI_Query_Response_Q24_Somalia_Major_political_security_and_humanitarian_developments.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of

hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 23 oktober 2025 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u daadwerkelijk altijd samen met uw moeder in Masagaway had gewoond, wat u bevestigde, waarna u uitdrukkelijk geconfronteerd werd met de vaststelling dat er geen geloof kon worden gehecht aan het recent verblijf van uw moeder daar (CGVS, p. 13). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”

Verzoeker uit geen enkele kritiek op deze motieven en beperkt zich tot de vaststelling dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is. Daarmee doet verzoeker geen afbreuk aan de hierboven weergegeven motieven.

3.3.5.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Evenmin maakt verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN	A. DE SMET
--------------	------------